

Hlavně, ať se všichni hosté při udílení cen za dabing vejdou do sálu Občanské záložny

Blíží se konec prázdnin a přípravy na 24. ročník udílení cen Františka Filipovského za dabing běží na plné obrátky. Navštívila jsem dvě velmi důležité osoby našeho města, které se okolo udílení dabingových cen nejvíce pohybují. O nejvýznamnější kulturní akci našeho města jsem si povídala s Jiřinou Dlaskovou z úseku evidence obyvatel Městského úřadu Přelouč a s hlavním organizátorem Ing. Ivanem Moravcem, místostarostou Města Přelouč.

J. Dlasková a I. Moravec

Jiřina Dlasková

Jak dlouho jste v týmu v rámci udílení cen za dabing?

Co se týče organizačního týmu, členem jsem vlastně již od nultého ročníku v roce 1995. V té době jsem byla šéfredaktorkou přeloučského Roštu a pomáhala právě tehdejšímu místostarostovi panu Pultrovi při přípravách nultého ročníku. No a v realizačním týmu figuruji dodnes, letos to je díky nultému ročníku vlastně již po dvacáté páté. Dalším důležitým okamžikem pro mě bylo období, kdy převzal ve své funkci místostarostu přípravu udílení cen Ivan Moravec. Brzy mě pak oslovil, zda bych nechtěla za naše město přijmout místo v porotě. Byla to pro mě velká výzva a čest, moc ráda jsem tuto nabídku přijala a v porotě, která hodnotí přihlášené tituly, jsem již sedm let.

Co tato funkce všechno obnáší?

Nejprve musím shlédnout všechny přihlášené filmy. Porotci se pak schází 2x měsíčně v Praze, od listopadu do konce května. Na schůzkách probíhá velmi otevřená diskuze nad každým snímkem. Porotci hovoří o překladu, provedení zvuku ale vzájemně se i upozorňují na chyby v detailech, například, že v dané větě byl dabing delší než dialog v originále, že gesta postav neodpovídají promluvě a podobně. Každý si může všimnout něčeho jiného, je třeba vše vyhodnotit a dojít k společnému závěru.

V porotě jsou odborníci z branže – režisér, herci, zvukaři, překladatelé. Já jsem v podstatě od počátku svého členství v porotě jako jediná laik. Tím, že už pracuji v porotě delší dobu, jsem samozřejmě také dost ovlivněná. Posuzuji pak už všechny filmy, které vidím – nejenom ty v rámci udílení cen, a to jak z hlediska děje, tak právě i dabingu.

Pamatujete si na svůj první film, který jste hodnotila a co vůbec vaše první setkání v Praze v roli porotkyně?

Film Maxwell, ve kterém exceloval Jaromír Meduna, byl mým prvním filmem, který jsem jako porotkyně shlédla. Na schůzkách poroty jsem tenkrát seděla vedle herce Zdeňka Hrušky. Měla jsem samozřejmě velkou trému, vždyť jsem se objevila mezi lidmi z umělecké branže.

Kolik filmů jste už celkem shlédla?

Je to skoro 300 filmů včetně seriálů. Musím přiznat, že pro mě je lepší při hodnocení sledovat seriál. Pro diváka je lepší dívat se asi spíše na film, vidí celek, hloubku, celý děj. Studia ale přihlašují u seriálů třeba z padesáti dílů pouze díly dva a přihlásí určitě ty nejlepší, kde je hodně emocí, ruchů, zvuků. Mně osobně jako porotkyni se hodnotí lépe právě proto seriály.

Je v současné době herec, který by dosahoval kvalit Františka Filipovského?

Je obtížné srovnávat dobu, kdy daboval František Filipovský, kdy byl dostupný omezený počet filmů a každý úspěšný herec získal úspěšného dabéra a tím se dostal do povědomí diváků. Dnes díky velkému počtu filmů a seriálů se rozmělnuje povědomí, kdo z dabérů propůjčuje hlas filmovým hercům. I dnes ale existují určitě výjimky: Martin Stránský – Dr. House, Zlata Adamovská – Meryl Streep-

pová, Jana Mařasová – Julie Robertsová. Celkově to ale mají v dnešní době herci v dabingu mnohem těžší.

Máte svého nejoblíbenějšího dabéra?

Hodně mě ovlivnilo při výběru svého „nej“ dabéra místo v porotě po boku Martiny Hudečkové. Hodně je asi nyní spojená s Bridget Jonesovou, ale ona dabuje i řadu dalších filmů. Tím, že jsem ji v porotě měla možnost poznat i osobně a zažila její velmi přirozený projev, tak za mě je to z žen Martina Hudečková, z mužů pak Lumír Olšovský.

Jak se k cenám staví samotní dabéři?

Když do internetového vyhledávače zadáte jméno herce a v jeho životopisu se objeví, že získal prestižní cenu za dabing, to již o něčem vypovídá. Myslím si, že dabingová cena má určitě váhu a herci si té ceny také náležitě váží. I když tato otázka je možná vhodnější přímo pro herce – dabéry, a ne pro mě.

Ivan Moravec

Jaké byly vaše začátky v rámci udílení dabingových cen?

V Přelouči je údělem místostarosty organizace udílení cen za dabing. Poprvé jsem organizoval dabing v roce 2007, jakýsi štafetový kolík jsem převzal po tehdejšími místostarostovi Jaroslavu Paďouroví, který nahradil zase místostarostu Jana Pultra. Mě letos čeká v pořadí již 12. ročník. Ceny za dabing pořádá společně Město Přelouč s Českým filmovým a televizním svazem FITES a Hereckou asociací.

Pamatujete si na svůj první kontakt s kolegy z Prahy?

Pamatuji si to velice dobře, vzal mě sebou tenkrát do Prahy pan Paďour, jeli jsme na He-

Porota pro rok 2017: zleva nahoře: Jaroslav Černý, Zdeněk Štěpán, Jiří Zobač a Jiří Prager a sedící zleva: Olga Walló, Helena Brabcová, Jiřina Dlasková a Šárka Valverde

reckou asociaci, byl tam Ondřej Kepka, Martin Skyba – zástupci obou spolupořadatelů, Ondřej Kepka za Hereckou asociaci a pan Skyba za FITES. Pan Skyba bohužel již zemřel, Ondřej Kepka se cenám věnuje stále. Spousta lidí, kteří se tehdy okolo přeloučského dabingu pohybovali, již bohužel mezi námi není nebo z týmu odešli, ale i přes některé personální obměny realizačního týmu tyto ceny běží dál, a to je to nejdůležitější, funguje to a pořád je tady chuť ocenění realizovat.

Co obnáší přípravy každého takového ročníku?

Koloběh příprav začne vlastně hned po skončení stávajícího ročníku. Nejdříve se samozřejmě vyhodnotí právě skončený ročník a nastaví se pravidla pro příští rok. Paralelně ještě nějaký čas dobíhají sice ještě zúčtovací práce ročníku ukončeného, ale do toho se již se musí začít shánět peníze na nový ročník. Požádat například o dotace Ministerstvo kultury a Pardubický kraj. Obě tyto instituce naše ceny podporují, což udílení cen za dabing určitě dává o to větší váhu. Musím také jednat s místními firmami a podnikateli a požádat je o podporu této kulturní akce. Mým úkolem je sehnat od sponzorů dohromady cca 500 000 Kč. Hlavně také musí ještě před koncem roku začít práce odborné poroty. Ta se pro každý ročník stanovuje nově a částečně personálně obměňuje. Většinou po novém roce je první velké setkání s realizačním týmem, kde se nastaví mantinely pro organizaci slavnostního večera. Je hodně důležité, kdo v týmu je a jak komunikujeme mezi sebou. Musíte vědět, na koho se máte obrátit právě v té pražské části týmu. Scházíme se obvykle v budově České televize na Kavčích horách, která každoročně také vyslává dokument z předávání cen. Tady v Přelouči vlastně všechno zaštiťují já a Jiřina Dlasková. V Praze jich je mnohem víc. Hodně věcí se snažíme řešit svépomocí, abychom ušetřili. Je to tak, že tyto prestižní ceny nejsou určité jen o velkých penězích, ale také o zápalu lidí, kteří ve finále nejsou vůbec vidět a není to práce jednoho dne, tím myslím den, kdy se ceny slavnostně předají v sále Občanské záložny.

S kým hlavně spolupracujete v Praze?

Určitě je to výborná spolupráce s Ondřejem Kepkou, který je od loňského roku prezidentem Herecké asociace, celé roky je součástí prezidia Herecké asociace a dabingové ceny má na starosti už opravdu hodně dlouho. Velký dík patří i za jeho moderování celého slavnostního předávání cen, letos bude v Záložně moderovat již po osmé. Letitá a velmi dobrá spolupráce je s místopředsedou FITESu, Jaroslavem Černým, který je zároveň předsedou odborné poroty, dále s režisérem slavnostního večera Danielem Hnátem.

Co je pro vás v rámci příprav nejnáročnější?

Největší stresem a strašákem je pro mě obsadit všechna místa v sále při slavnostním předávání cen. Každý rok mám největší obavy, že se mi do toho našeho malého sálu v Záložně všichni pozvaní hosté nevejdou. Vloni to byl snad největší extrém. Díky ceně za celoživotní dabingovou tvorbu Jiřímu Kubíkovi dorazil kromě autobusu z Prahy ještě autobus herců

I. Moravec v Občanské záložně

z Brna. To byl obrovský problém, ohlásilo se jich hodně dopředu, že přijedou. Spousta pozvaných hostů se pak zase neozve nebo se ozve na poslední chvíli a pak nastanou ty velké obavy, že je nebudu mít kam posadit. Ale jako každý rok to nakonec všechno dopadne jinak a ve finále se doplňují místa přímo u pokladny a improvizuje se hodinu před začátkem slavnostního večera, aby všechno bylo tak, jak má být. Dost často se řeší až tady v Přelouči, kdo bude skutečně na pódiu předávat cenu a komu. Ve scénáři je to napsané třeba od června, července, ale pak se to všechno ladí až na místě podle toho, jak se pozvaní a nominovaní ozyvají a zda skutečně dorazí. Vlastně celková koordinace průběhu celého dne se musí ještě doladit večer před akcí. Pro Přelouč je to největší kulturní událost roku, kdy zároveň probíhá program i na náměstí a na podiu za školou, který má na starosti Dan Reichman a KICMP. Výborný je i program pana Dvořáčka a jeho zahradní galerie. Je toho hodně a skutečně vždycky si moc oddychnu, když je po všem a určitě nejenom já.

Je letošní ročník v něčem jiný než předcházející?

Je to velice smutné, ale letos poprvé ceny připravujeme bez grafika Ivo Štěpánka. Pan Štěpánek je autorem loga cen, připravoval plakáty, nominační listy, pozvánky, vstupenky. V podstatě grafická tvář dabingových cen byla až do loňského roku „štěpánkovská“. Moc nám chybí. Pro letošní ročník jsme oslovili grafické studio pana Sobotky z Řečan, které nám vyšlo vstříc, za což jsme rádi.

Stala se v rámci příprav při některém ročníku něco hodně nepříjemného?

Hned se mi vybaví 20. ročník v roce 2014. Režii měl v tomto roce na starosti Pavel Vantuch, který při cestě sem do Přelouče v pátek (v tento den se pravidelně sjíždí celý realizační tým) havaroval a nedorazil. Rázem jsme museli hodně a všichni zaimprovizovat a celé předávání se vlastně dělalo bez taktovky režiséra. Byly to emoce. Hodně pomohl Ondřej Kepka, který s režii má vlastní velké zkušenosti, pomohli střihači, všichni jsou to profíci, tak to nakonec dobře dopadlo. Velké trapasy občas nastanou, když přestane fungovat mikrofon, určitě nerada vzpomínám na své moderování v Přelouči v rámci jednoho ročníku herečka Simona Postlerová, tenkrát moderovala společně s Ondřejem Kepkou, přestal jí fungovat mikrofon, byla to pro ni hodně nepříjemná chvíle na podiu.

Ptala jsem se paní Dlaskové, ptám se i vás na nejoblíbenějšího dabera?

Pro mě je to Tereza Bebarová a Martin Stránský.

Na závěr pak ještě Jiřina Dlasková a Ivan Moravec prozradili, že je pro ně na této práci zajímavé, že se dostávají do kontaktu s herci, mailují si s nimi, telefonují, a že jich za ta léta bylo již opravdu hodně. A ten úplný závěr pak patřil poděkování všem, kdo pomáhají s přípravami a pak také firmám, které pomáhají svými sponzorskými příspěvky jednotlivé ročníky vlastně vůbec zrealizovat. Nejvíce se zmiňovala Elektrárnu Chvaletice, nejměnější a nejméně sponzor za éry Ivana Moravce, dále to jsou i další důležité sponzoři, KIKERT-CS s. r. o., SVOS spol. s r. o., Kooperativa Pojišťovna, CSG a. s., K2 invest s. r. o., VAK Pardubice a. s., AGRA – Bohemia, a. s., KASÍ spol. s r. o., MOVER spol. s r. o., SUMO s.r.o., MPH Medical Devices, s.r.o., DŘEVOSTYL CZ s. r. o., AIR Matyáš s. r. o., Generali Pojišťovna a. s., JK MONT s. r. o., Brunthaller – CS s. r. o., Stavební podnik Přelouč s. r. o., BISS s.r.o., všem patří velký dík.

24. ročník udílení cen Františka Filipovského za dabing se koná 15. 9. 2018, bohatý kulturní program je připravený na náměstí, za školou i v zahradní galerii. Všichni jste srdečně zváni. MG.